

ganske andre Udgifter efter denne Lov, saaledes naar Sygdommen sættes under offentlig Behandling ved Desinfektion i Hjemmene og til mange andre Foranstaltninger. Disse Udgifter vare i 1894—95 ca. 8000 Kr., men have i 1897—98 været 26,300 Kr., deraf 23,597 Kr. til at refundere Udgifter, som Frederiksberg har haft direkte efter denne Lov, altsaa aldeles uvedkommende de syge, som have været indlagte paa Sygehuset. Ved at sammenlægge disse Tal med de øvrige Udgifter, som Frederiksberg har paaført Amtsfonden, og som til Dels ere de samme som i 94—95, fordi de ifølge deres Natur ikke ere stigende, som vare opførte paa Regnskabet for 1894—95, kommer man til det Resultat, at Frederiksberg i 1897—98 har paaført Amtsfonden en Udgift af 98,000 Kr., til Gengæld har Frederiksberg til Amtsfonden ydet 43,000 Kr. Amtsfonden har da givet Frederiksberg 55,000 Kr., og det er derfor ikke underligt, at de elske os saa højt. Trods det, at vi have maattet forhøje Hartkornsskatten, som jeg før anførte, i disse 4 Aar, trods det, at vi have faaet mere paalignet efter § 50 og have lagt saa stor en Del af Skattebidraget, som det paa nogen Maade er forsvarligt, over paa Frederiksberg, er det dog ikke lykkedes Amtsraadet at bringe Frederiksbergs Bidrag højere op, end at Frederiksberg, som jeg før nævnte, i 1894—95 ydede 25,535 Kr. og i 1897—98 43,000 Kr. I de følgende Aar er det ved en yderligere Hartkornsförhøjelse kommet op til 46,774 Kr., og paa det kommende Aars Regnskab vil Frederiksberg komme til at yde 50,000 Kr. Der er dertil at bemærke, at en Del Hartkornsbrugere derude direkte yde deres 32 Kr. pr. Td. Land, og at Kommunens Ydelse som Følge deraf kun vil blive 43,000 Kr. i det kommende Aar. Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal udsætte Lovens Ikrafttræden endnu et Aar, mener jeg, at det kan simplificeres til Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal lade Frederiksberg et Aar eller to endnu sidde til Højbords og spise hos Hartkornsbrugerne i Kjøbenhavns Amt. Der er fra anden Side sagt, at Hartkornsbrugerne i Kjøbenhavns Amt vare saa velstillede, at de kunde og maatte finde sig i at betale højere Skatter. Jeg skal da gøre opmærksom paa, at den overvejende Del af Amtets Hartkorn ligger borte fra Kjøbenhavn. Den Fordel, som Kjøbenhavn absolut lyder de nærmestboende, kan næppe paaregnes at strække sig ud over de første to Mil, medens mange af Hartkornsbrugerne

ligge længere borte. Og det er jo dobbelt uretfærdigt, at disse Folk, som ikke faa Del i en Smule af alle de Goder, som Amtsfonden maa bidrage til — maaske de en Gang imellem kunne faa en syg ind paa Hospitalet, men det gaar ikke tit paa — skulle betale en saa uhyre Afgift, fordi de høre sammen med Frederiksberg. De Folk, der bo ude ved Grænsen i Nærheden af Roskilde Amt, hvor man svarer 12 Kr. pr. Td. Land, skulle, blot fordi de have været saa uheldige at slippe over Grænsen og uden at have en Smule Fordel deraf, betale 32 Kr. Der er et gammelt Ord, der siger, at den, der hjælper hurtig, hjælper dobbelt, og jeg vil meget henstille til den højtærede Minister og Udvalget, at de tage dette Ord til Følge og ikke skyde Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden længere ud end angivet i Lovforslaget.

Ellinger: Det er blot en kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at gøre, thi der er jo ingen Grund til at forlænge Diskussionen, saasom Situationen er given, og der heller ikke fra Frederiksbergs Side gøres nogen som helst Modstand mod en Handling, som jeg selv før betegnede som i for sig billig og retfærdig, og Retfærdighed skal jo være den højeste Lov i alle Forhold. Maa jeg derfor blot bemærke til den ærede sidste Taler, at jeg tror ikke, at hans Talopgivelser vare rigtige paa et enkelt Punkt. Det ærede Medlem bemærkede, at Frederiksberg til Forsørgelsen af hjemløse fattige havde forvoldt Landkommunen en Udgift af mellem 16—17,000 Kr. Jeg maa tilstaa, at jeg tror, at denne Sum for 1897—98 er 4,000 Kr. for høj, men om Tallet skal jeg i øvrigt ikke diskutere. Jeg skal blot fastholde de Ønsker, der ere fremsatte af det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds og fra min Side, at man viser Frederiksberg det Hensyn at udskyde Fristen i alt Fald til Aar 1901 af Hensyn til de overordentlig store Bekostninger, som Kommunen her med et Slag faar. Det forekommer mig ikke, at Frederiksbergenne her stille sig paa nogen urimelig Maade, naar de ellers ikke i mindste Maade ønske at modsætte sig, at Forslaget bliver til Lov.

Indenrigsministeren (Bardenheft): Det har glædet mig ved den stedfundne Diskussion at erfare, at Lovforslaget har mødt Sympati fra alle Sider, og ikke mindst har det glædet mig, at de ærede Talere, som nærmest have kunnet tale paa Frederiksberg Kommunes Vegne, saa ubegrænset have